

Ewa Kwaśniewska, Wiesław Kic, Czesława Kozak

Kraków - Stare Miasto, ul.
Jagiellońska 4

Informator Archeologiczny : badania 16, 260-261

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kontynuowano całoroczny nadzór nad sondami geotechnicznymi. W obrębie posesji przy ul. Pijarskiej 11 odsłonięto późnośredniowieczne warstwy osadnicze. Podobnie datowane nawarstwienia uchwycono w sondach wykonywanych w pomieszczeniach parteru budynku przy ul. Gołębiej 18/Olszewskiego 2. Tutaj również wystąpiły, pod współczesnym poziomem użytkowym parteru, relikty kamiennie-ceglanych fundamentów murów, wyznaczające zapewne, wcześniejszy zarys rzutu budynku.

Warstwy osadnicze odsłonięto również na podwórzu budynku przy ul. Marka 23. W trakcie sprawowania nadzorów uchwycono też kilka dołów chłonnych zlokalizowanych w obrębie budynków stanowiących obecnie Hotel Grand /ul. Sławkowska 5/7, ul. Solskiego 14/, które zawierały liczny materiał ceramiczny, w tym często całe naczynia, datowany na okres późnego średniowiecza. Pozostałe nadzorowane sondy wypełnione były warstwami nowożytnymi - nasypowymi aż do calca /Plac Dominikański 2 - podwórze/ lub też zawierały jedynie współczesne poziomy użytkowe /Plac Dominikański 2, ul. Wiślana 2 - piwnice/.

Nadzór archeologiczny będzie kontynuowany.

KRAKÓW-STARE MIASTO
ul. Jagiellońska 4

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział Kraków

Badania prowadzili: mgr Ewa Kwaśniewska przy współudziale mgr. Wiesława Kica i mgr. Czesławy Kozak. Finansował Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych m. Krakowa. Drugi sezon badań. Zabudowa staromlejska od XIV-XX w.

Kontynuowano całoroczny nadzór nad budowlanymi ziemnymi pracami w kamienicy. Polegały one na wybieraniu ziemi w poszczególnych pomieszczeniach w celu wykonania piwnic i podbicia lub reperacji zniszczonych fundamentów budynku. W trakcie kopania natrafiono na fragmenty kamiennych murów wyznaczających, prawdopodobnie, pierwotny zarys rzutu wcześniejszego budynku /obecny został postawiony w 1923 r./. Ponadto odsłonięto, trudne do zinterpretowania na obecnym etapie badań, zbutwiałe pozostałości drewnianych ścian? z desek /być może budynku gospodarczego/. W obrębie obecnego rzutu kamienicy uchwycono kilka dołów chłonnych, zgrupowanych przy murze zachodnim. Zawierały one materiał datowany roboczo na późne średniowiecze i okres nowożytny /XVI-XVII w./.

Stwierdzono także występowanie intensywnego osadnictwa późnośredniowiecznego, którego pozostałością jest brunatno-czarna zbita warstwa gliniastej ziemi z dużą do-

mieszkań mierzwy i zwierzęcych szczątków kostnych. Jak dotąd, nie natrafiono na ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, poza znaleziskami pojedynczych fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej, występujących w warstwach późnośredniowiecznych.

Nadzór archeologiczny będzie kontynuowany.

KRAKÓW-Stare Miasto ul. Kanoniczna 15	patrz wczesne średniowiecze
KRAKÓW-WAWEL Rejon II, IV, VII, VIII, X, XIV	patrz wczesne średniowiecze
KRUSZWICA woj. bydgoskie Stanowisko 17	patrz wczesne średniowiecze
LUBIĄŻ, gm. Wołów woj. wrocławskie	Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwa- torski

Badania prowadzili: mgr inż. arch. Ewa Łużyniecka, mgr Tadeusz Kaleytn. Konsultacje: prof. dr hab. Józef Kaźmierczyk, prof. dr hab. Jerzy Rozpędowski. Finansował WOAK. Pierwszy sezon badań. Klasztor z XIV w.

Podczas inspekcjonowania ogrodów znajdujących się na obszarach zamkniętych murami obwodowymi zespołu podklasztornego w Lubiążu, zauważono na powierzchni występowanie licznych ułamków naczyń średniowiecznych.

Z rozmowy z użytkownikami działek założonych na terenie ogrodów i dziedzińców wewnętrznych wynikało, że wyorują ceramikę, cegły, kafle. Ob. St. Dębicki - majster grupy remontowej PP PKZ w Lubiążu poinformował, że w ostatnich latach wykopał i wywiózł setki cegieł ze swojej plantacji kwiatów położonej na wschód od kościoła klasztornej.

Po zapoznaniu się z dziejami fundacji klasztornej w Lubiążu /około 1150 r. klasztor dominikański, od 1163 r. klasztor cysterski, ostatecznie fundowany przez Bolesława Wysokiego w 1175 r./ - topografią okolic klasztoru oraz miejscami występowania zabytków ruchomych, wytypowano obszary do badań geofizycznych.

Badania elektrooporowe w układzie symetrycznym przeprowadzono przede wszystkim na terenie ogrodów i dziedzińców. Profilowania układem symetrycznym jednopoziomowym i dwupoziomowym wykazały istnienie stref podwyższonych oporności. Interpretacja uzyskanych anomalii pozwoliła na wyznaczenie konturów kilku obiektów zalegających na głąbo-